

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน
ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์*

FACTORS EFFECTING THE EFFECTIVENESS OF PRIVATE
SCHOOLS IN PRACHUAP KHIRI KHAN POVINCE

นิโลบล เจริญเนื่อง, Nilobon Charoennueang
ณัฐกานต์ ภาคพรต, Nuttakan Pakprot
อภิชาติ เลนะนันท์, Apichat Lenanant
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
Educational Administration,
Phetchaburi Rajabhat University
E-mail : Krunet.nilobon@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาระดับของประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 291 คน จาก 32 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนของครู ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล และการมีส่วนร่วมของชุมชน

* Received 15 June 2023; Revised 29 June 2023; Accepted 30 June 2023

2. ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาโรงเรียน ความพึงพอใจในงานของครู และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล การจัดการเรียนการสอนของครู และการมีส่วนร่วมของชุมชน มีประสิทธิภาพการทำนายร้อยละ 78.80 และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z = .604(x_2) + .206(x_3) + .175(x_1)$

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีอิทธิพล, ประสิทธิภาพ, โรงเรียนเอกชน

Abstract

The researcher is therefore interested in studying factors effecting the effectiveness of private schools. The purposes of this research were to study 1) the level of factors effecting the effectiveness of private schools in Prachuap Khiri Khan Province 2) the level of the effectiveness of private schools in Prachuap Khiri Khan Province and 3) factors effecting the effectiveness of private schools in Prachuap Khiri Khan Province. The sample were 291 administrators and teachers of private schools in Prachuap Khiri Khan Province from 32 schools.

The results of the research were as follows:

1. level of factors effecting the effectiveness of private schools were at high level. Considering each side in descending order of averages as follows: learning management of teachers. digital Leadership and community participation.

2. The effectiveness of private schools were at a high level. Considering each side in descending order of averages as follows: ability to adapt and develop schools, teachers job satisfaction and academic achievement of learners.

3. Factors effecting the effectiveness of private schools in Prachuap Khiri Khan Province were digital leadership. learning management of teachers and community participation. It has a prediction efficiency of 78.80% and the prediction equation in the form of a standard score $Z = .604(x_2) + .206(x_3) + .175(x_1)$

Keywords : Factors Effecting, Effectiveness, Private School

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นับเป็นองค์การที่มีความสำคัญต่อประเทศเป็นอย่างมาก เพราะการที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า สามารถคงอยู่ และก้าวพ้นวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ได้ ต้องเกิดจากการที่ประเทศมีพลเมืองที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในด้านต่าง ๆ ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตหรือใช้ในการประกอบอาชีพ อย่างไรก็ตามความเป็นพลเมืองนั้นไม่ใช่สิ่งที่จะสามารถเกิดขึ้นเองได้ แต่จะต้องมาจากการเรียนรู้ ฝึกฝน จึงจะทำให้เกิดพลเมืองขึ้นมา (วลีรัตน์ ฉิมน้อย, 2562, น. 3) ประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดพลเมืองที่มีคุณภาพก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกมาโดยตลอด ดังที่ปรากฏไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวดที่ 5 มาตรา 54 ที่กล่าวว่ารัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย โดยต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ ซึ่งรัฐจะต้องกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาต้องมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล ที่จะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ, 2564, น. 23)

โรงเรียนเอกชนในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีบทบาทหน้าที่สำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นเวลานาน โดยมีบทบาทในการช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ ช่วยสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างคุณภาพที่แตกต่างตามความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งยังมีส่วนช่วยในการแบ่งเบาภาระด้านการจัดการศึกษาของภาครัฐ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2560, น. 1) อย่างไรก็ตามโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ประสบปัญหาเรื่องของจำนวนนักเรียนที่ลดลงจากหลายสาเหตุ ไม่ว่าจะเป็นอัตราการเกิดที่ลดลง ภาวะเศรษฐกิจที่ทำให้ผู้ปกครองต้องพายุบุตรหลานออกไปเรียนต่อยังสถานศึกษาอื่นเพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่าย หรือจากการดำเนินงานของโรงเรียนที่ผู้ปกครองอาจรู้สึกว่าการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนยังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร จากข้อมูลพบว่าในปี 2562 มีจำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชนในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทั้งหมด 22,761 คน ในปี 2563 มีจำนวน 21,855 คน และลดลงเหลือจำนวน 21,206 คน ในปี 2564 การลดลงของจำนวนนักเรียนนั้นจะส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านงบประมาณของโรงเรียนเนื่องจากโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะมีรายได้ได้น้อยลง และหากจำนวนนักเรียนลดลงเรื่อย ๆ ก็อาจจะส่งผลให้โรงเรียนเอกชนแห่งนั้นต้องปิดตัวลง

ทั้งนี้เพื่อให้โรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สามารถจัดการศึกษาจนเกิดประสิทธิผลได้นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังเช่น ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชนของ Cohen & Uphoff (ฐิตา วิหครัตน์, 2558, น. 34-37) ที่ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของชุมชนซึ่งการที่ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้มีโอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนนั้น จะส่งผลให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายตรงตามความต้องการของสังคม (ประภัสสร ดิษสกุล, 2562, น. 77)

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารก็เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากโลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุก ๆ ด้าน รวมถึงด้านการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมีความตื่นตัวและกล้าที่จะปรับเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติงาน เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นแบบอย่างในการริเริ่ม รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีของครูผู้สอนและผู้เรียนอีกด้วย (Mat Rahimi Yusof, 2019, p. 1481)

นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องต่อการพัฒนาผู้เรียนในปัจจุบันก็มีความสำคัญเช่นกัน โดยรูปแบบที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบัน คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หรือ Active Learning เพราะเป็นวิธีการที่สามารถดึงประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากที่สุด เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ได้พัฒนาความคิด ศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับการนำไปปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กมล โพธิเย็น, 2564, น. 13)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นประโยชน์ในการที่ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จะสามารถนำผลการวิจัยที่ได้มาพัฒนา ปรับปรุงการบริหาร การจัดการศึกษาของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิผลที่ดี บรรลุวัตถุประสงค์ที่โรงเรียนได้ตั้งไว้ เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น และทำให้โรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สร้างพลเมืองที่มีคุณภาพและสามารถดำรงอยู่ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาระดับของประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีระเบียบวิธีการ
วิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชน
ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 32 โรงเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,158 คนประกอบด้วย
ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน 32 คน และครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน 1,126 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชน
ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 โรงเรียน โดยกำหนดขนาดกลุ่ม
ตัวอย่างด้วยตารางเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง 291 คน จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น
(Stratified Random Sampling) ในแต่ละโรงเรียน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) จากแต่ละโรงเรียนประกอบด้วยผู้บริหาร 1 คน และครูผู้สอน จะได้
ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน 32 คน และครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน 259 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล
ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ตำแหน่งงาน อายุ วุฒิ
การศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งครอบคลุมปัจจัยทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล 2) การจัดการเรียน
การสอนของครู 3) การมีส่วนร่วมของชุมชน

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ครอบคลุม
องค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 2) ความสามารถในการ
ปรับตัวและพัฒนาโรงเรียน และ 3) ความพึงพอใจในงานของครู

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อ

คำถามที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการศึกษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และครอบคลุมเนื้อหาที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ คัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item-objective congruence) ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ซึ่งผลการตรวจสอบค่าความสอดคล้องพบว่าข้อคำถามมีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00

3.2 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยถึงโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้ง 32 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้บริหารและครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม เมื่อถึงเวลาดำเนินการผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.3 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลำดับที่	รายการ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1	ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล (X_1)	4.22	0.62	มาก	2
2	การจัดการเรียนการสอนของครู (X_2)	4.39	0.50	มาก	1
3	การมีส่วนร่วมของชุมชน (X_3)	4.10	0.60	มาก	3
	เฉลี่ย	4.23	0.50	มาก	

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของครู (X_2) ($\bar{X} = 4.39$, $SD = 0.50$) รองลงมาได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล (X_1) ($\bar{X} = 4.22$, $SD = 0.62$) และการมีส่วนร่วมของชุมชน (X_3) ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.60$)

ตอนที่ 2 ระดับของประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลำดับที่	ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (Y)	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (Y_1)	4.29	0.51	มาก	3
2	ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาโรงเรียน (Y_2)	4.41	0.55	มาก	1
3	ความพึงพอใจในงานของครู (Y_3)	4.38	0.55	มาก	2
	เฉลี่ย	4.36	0.48	มาก	

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ดังนี้ ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนา

โรงเรียน ($\bar{X} = 4.41$, $SD = 0.55$) ความพึงพอใจในงานของครู ($\bar{X} = 4.38$, $SD = 0.55$) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.51$)

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตารางที่ 3 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ANOVA^e

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
4 Regression	53.255	3	17.752	353.578	.000
Residual	14.359	286	.050		
Total	67.614	289			

Predictors: (Constant), x2, x1, x3

Dependent Variable: Y

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้า สมการ	B	S.E.	β	t	Sig.
การจัดการเรียนการสอนของครู (X_2)	0.589	0.040	0.604	14.657**	0.000
การมีส่วนร่วมของชุมชน (X_3)	0.166	0.030	0.206	5.612**	0.000
ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล (X_1)	0.137	0.031	0.175	4.439**	0.000
ค่าคงที่	0.519	0.119		4.351**	0.000
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)				0.887	
ประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2)				0.788	
ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square)				0.785	
ความคลาดเคลื่อนในการทำนาย (Standard Error)				0.224	

จากตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 3 ตัวแปร ดังนี้คือ การจัดการเรียนการสอนของครู (X_2) การมีส่วนร่วมของชุมชน (X_3) และภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล (X_1) ตามลำดับ โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.887 ประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2) ร้อยละ 78.80 มีประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว (adjusted R Square) ร้อยละ 78.50 และมีความคลาดเคลื่อนในการทำนาย (standard error) ร้อยละ 22.40 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากค่าต่าง ๆ ในผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำไปสร้างสมการวิเคราะห์การถดถอย ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.519 + 0.589(x_2) + 0.166(x_3) + 0.137(x_1)$$

สมการการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.604(x_2) + 0.206(x_3) + 0.175(x_1)$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของครู รองลงมาได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล และการมีส่วนร่วมของชุมชน ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการบริหาร กำหนดนโยบาย และแนวทางในการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งมีการดำเนินงานทั้งในด้านภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนการสอนของครู และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ครบทั้ง 3 ด้าน อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของนพรัตน์ ศรีสุวรรณ (2562, น. 25) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยทางตรงที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ได้แก่ สมรรถนะโรงเรียน ภาวะผู้นำทางวิชาการ การจัดการเรียนการสอน บรรยากาศโรงเรียน การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยปัจจัยทุกตัวร่วมพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยได้ร้อยละ 88 สอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิชัย เนียมเทศ (2565, น. 258-259) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนในช่วงวิกฤต COVID-19 มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($r = .780$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านซึ่งอยู่ในระดับมากทุกด้าน สามารถอภิปรายผลในแต่ละประเด็น ได้ดังนี้

จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวิสัยทัศน์ มีความรอบรู้และมันสมองหาความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เห็นความสำคัญของการนำดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อ

ประสานงาน แลกเปลี่ยนข้อมูลภายในโรงเรียนและประชาสัมพันธ์ชาวสารต่าง ๆ แก่ผู้ปกครอง และชุมชน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียนเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ สอดคล้องกับจันทิมา รุ่งเรือง (2563, น. 69) กล่าวว่า ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี มีการแสดงออกถึงวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญที่จะส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยีและเผยแพร่วิสัยทัศน์อย่างกว้างขวาง สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ ไวต่อการเปลี่ยนแปลงใช้ข้อมูล ประกอบการตัดสินใจ และเป็นผู้นำพวองค์กรของตนให้อยู่ในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงได้ สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิผลจากภายนอกและภายในองค์กร สอดคล้องกับ งานวิจัยของรัตนา เหลืองงาม (2562, น. 84) พบว่า ภาวะผู้นำด้านผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 อยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ด้านการจัดการเรียนการสอนของครูอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ สร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ นำผลจากการจัดการเรียนการสอนมาวัดและประเมินผลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนา นอกจากนี้ ยังจัดเตรียมสถานที่หรือแหล่งเรียนรู้ให้มีความสะอาด ปลอดภัยและเหมาะสม อีกทั้งเลือกนำสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้เป็นเครื่องมือในการ เสริมสร้างทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับสุภาพร ยิกุสังข์ (2560, น. 160) กล่าวว่าโรงเรียนต้องมีการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีคุณภาพ จัดกิจกรรม ตามแผนและวัดประเมินผลตามเกณฑ์การประเมิน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวารินทร์พร พันธุ์เพ็งฟู (2562, น. 138) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ แบบ Active Learning เป็นกระบวนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยผู้เรียน เป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ เพื่อสร้างความรับผิดชอบและใช้กระบวนการคิดเชิงสูง นอกจากนี้ ยังมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในขณะที่กำลังปฏิบัติกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วย ตนเองจากกิจกรรมการเรียนรู้และบรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการได้และจากงานวิจัยของนพรรัตน์ ศรีสุวรรณ (2562, น. 25) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เอกชนในประเทศไทย พบว่าปัจจัยการจัดการเรียนการสอนมีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนเอกชนในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ผลการดำเนินงานของโรงเรียนให้กับผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ เปิดโอกาสให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ร่วมเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน โดยแสดงความขอบคุณผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมทุกท่านโดยการมอบเกียรติบัตรและประกาศคุณงามความดี อีกทั้งยังมีการจัดการศึกษาโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมทั้งทางด้านการตัดสินใจ การปฏิบัติ การรับผลประโยชน์ และการประเมินผลของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล เจริญพรสกุล (2561, น. 142) ที่พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมของโรงเรียน การมีส่วนร่วมของชุมชน และโครงสร้างการทำงานของโรงเรียน ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้นเป็นการสะท้อนถึงความสามารถในการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผล สอดคล้องกับงานวิจัยของพรเทพ เหมรานนท์ (2564, น. 59) ที่พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 และเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามค่าเฉลี่ย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล และด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตามลำดับ

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับของประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาโรงเรียน ความพึงพอใจในงานของครู และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ความสำคัญกับพัฒนาโรงเรียนและการจัดเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีความทันสมัย ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งเสริมและสนับสนุนครูผู้สอนในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ยังมีค่าตอบแทนและสวัสดิการในการทำงานที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนวรรณ เลิศไกร (2562, น. 297) พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชนในเขตประจวบคีรีขันธ์ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถในการผลิตนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาโรงเรียน ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก และความสามารถในการปรับเปลี่ยนต่อสภาวะแวดล้อม พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านซึ่งอยู่ในระดับมากทุกด้าน สามารถอภิปรายผลในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งเป็นการจัดการการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีทักษะ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่สูง อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสอบแข่งขันทางด้านวิชาการและสอบเข้าศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นได้ อย่างไรก็ตามแม้ว่าองค์ประกอบด้านนี้จะอยู่ในระดับมาก แต่ค่าเฉลี่ยยังน้อยกว่าด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสา ภู่งเงิน (2561, น. บทคัดย่อ) ที่พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาโรงเรียนอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์กำหนดนโยบาย วางแผนงาน และดำเนินการจัดการศึกษาที่มีความก้าวหน้าและทันสมัย ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาให้ความร่วมมือในการปรับเปลี่ยนวิธีการต่าง ๆ ทั้งการจัดการเรียนการสอน การนำสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ รวมถึงการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของสินีนานา ชามาตย์ (2561, น. 102) พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น โดยรวมและด้านความสามารถในการปรับตัวอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสา ภู่งเงิน (2561, น. บทคัดย่อ) ที่พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านความพึงพอใจในงานของครูอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความภาคภูมิใจในอาชีพครู ซึ่งถือว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยอมรับและยกย่องจากสังคม ได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการตามสมควร ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนมอบหมายงานได้ตรงตามความสามารถและความสนใจ ส่งผลให้ครูผู้สอนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความพึงพอใจในความสำเร็จของงานที่ตนได้ปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของวัสสิกา รุมาคม (2563, น. 115) พบว่า ประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการทำงานของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสาริศา เจนเขว้า (2560, น. 200) พบว่า ความ

พึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 4 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนใน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 3 ตัวแปร คือ การจัดการเรียนการสอนของครู (X_2) การมีส่วนร่วมของชุมชน (X_3) และภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล (X_1) ตามลำดับนั้น อาจเนื่องมาจากการ ดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เกิดประสิทธิผลนั้น ครูผู้สอนมีการ จัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ออกแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการนำสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดประเมินผลด้วยวิธีการที่เหมาะสม โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วน เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งในเรื่องของการร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ประเมินผลการดำเนินงาน และร่วมรับผลประโยชน์จากการเข้ามามีส่วนร่วม อีกทั้งผู้บริหาร โรงเรียนเป็นผู้มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล มองการณ์ไกล มีวิสัยทัศน์ และก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ของโลกที่เข้าสู่ยุคดิจิทัล แสวงหาความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ สนับสนุนให้ครูผู้สอน และบุคลากรยอมรับและปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับจันทิมา รุ่งเรือง (2563, น. 57) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัล ให้ความสำคัญในการเรียนรู้และ พัฒนาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ภาวะผู้นำดิจิทัล การบริหารตามหลักธรรมาภิบาล การทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของนพรัตน์ ศรีสุวรรณ (2562, น. 25) ที่พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ในประเทศไทย ประกอบด้วย ปัจจัยทางตรง ได้แก่ สมรรถนะโรงเรียน ภาวะผู้นำทางวิชาการ การจัดการเรียนการสอน บรรยากาศโรงเรียน การมีส่วนร่วมของชุมชน ปัจจัยที่ส่งผลทางอ้อม ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ บรรยากาศโรงเรียน สมรรถนะโรงเรียน และปัจจัยที่มีอิทธิพลร่วม ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน บรรยากาศโรงเรียน การมีส่วนร่วมของชุมชน และงานวิจัยของพรเทพ เหมรานนท์ (2564, น. 72) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 และเขต 2 ทุกตัวแปร มีความสัมพันธ์ทางบวก แสดงให้เห็นว่าหากโรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ก็จะทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่ดีขึ้น ไปด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการจัดการเรียนการสอนของครูอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น ๆ นั้น ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนควรส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู โดยเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกให้แก่ผู้เรียน สนับสนุนการนำสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความเหมาะสมและหลากหลายมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ก้าวทันยุคดิจิทัล พัฒนาเครื่องมือสำหรับวัดและประเมินผลที่ตรงตามสภาพความเป็นจริง มีความหลากหลายและเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงการนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์และหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป ในส่วนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนที่อยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ โรงเรียนเอกชนควรตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษามากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน เพื่อพัฒนาการดำเนินงานในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนให้เกิดประสิทธิผล

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น ๆ นั้น ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนควรพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้โรงเรียนก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับด้านความพึงพอใจในงานของครู และในส่วนของประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่อยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนควรร่วมกันหาแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ว่ามีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2 ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาข้อมูล ปัจจัย แนวทางที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิผล

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างระหว่างโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน เพื่อศึกษาความเหมือนและความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กมล โพธิเย็น. (2564). Active Learning : การจัดการเรียนรู้ที่ต้อบโจทย์การจัดการศึกษา ในศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 19(1), 11-28.
- จันทิมา รุ่งเรือง. (2563). โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน ในยุคดิจิทัล. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย. 11(1), 55-75.
- จิตา วิหครัตน์. (2558). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ฉะเชิงเทรา : มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- นพรัตน์ ศรีสุวรรณ. (2562). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ในประเทศไทย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม. 9(2), 25-32.
- นฤมล เจริญพรสกุล. (2561). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ประภัสสร ดิษสกุล. (2562). นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนา นักเรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรเทพ เหมรานนท์. (2564). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 และเขต 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- รัตนวรรณ เลิศไกร. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 7(27), 293-304.
- รัตนา เหลืองงาม. (2562). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- วลีรัตน์ ฉิมน้อย. (2562). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาตามแนวคิดคุณลักษณะพลเมืองคุณภาพในศตวรรษที่ 21 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัสสิกา รุมาคม. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีกับความพึงพอใจในการทำงานของครูผู้สอน. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. 13(2), 115-131.
- วารินทร์พร พันเฟื่องฟู. (2562). การจัดการเรียนรู้ Active learning ให้สำเร็จ. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์. 9(1), 135-145.
- วุฒิชัย เนียมเทศ. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ในช่วงวิกฤติ COVID-19. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์. 9(9), 258-269.
- สาริตา เจนเขว่า. (2560). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. 8(1), 200-209.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2560). แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ.2560-2564. เรียกใช้เมื่อ 9 ตุลาคม 2565 จาก https://opec.go.th/plan?cate_id=4.
- สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. (2564). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : พี.เพรส.
- สินีนากู ชามาตย์. (2561). การบริหารจัดการเครือข่ายที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 12(2), 102-114.
- สุนิสา ภูเงิน. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุภาพร ยิกุสังข์. (2560). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการบริหารโรงเรียนเอกชน. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี. 4(2), 149-178.
- Mat Rahimi Yusof. (2019). Digital Leadership Among School Leader in Malaysia. International Journal of Innovative Technology and Exploring Engineering. 8(9), 1481-1485.

